

A lap szellemi részére vonatkozó minden közlemény a szerkesztőség nevére küldendő.

Kiadóhivatal:

Strausz Sándor könyvkereskedése. Ide küldendők az előfizetési díjak, nyilvterek és hirdetések.

Telefon szám 34.

magyar és horvát nyelven megjelenő társadalmi, ismeretterjesztő és szapirodmalmi hetilap.

Megjelenik hetenkint egyszer: vasárnap.

Nyilvter petttara 50 fillér.

MURAKÖZ

Előfizetési árak:

Égész évre 8 kor
Fél évre 4 kor
Negyed évre 2 kor
Egyes, szám ára 20 fillér.

Hirdetések jutányosan számítottak.

Felelős szerkesztő:
ZRINYI KÁROLY.

Főszerkesztő:
MARCITAI JOZSEF.

Kiadó és leptulajdonos:
STRAUSZ SANDOR.

Ujév napján.

Az óra mutatója nyomtalanul suhan el a tizenkettődik szám felett. Pillanatnyi hark berregés jelzi csupán, hogy elmúltott immár az új fele s hogy vele együtt sirba szállt egy hosszú-hosszú esztendő öröme, bánata is.

S megáll egy percre küzködve törtető emberiség lazás lüktetése, ünnepi hangulat szállja meg a szíveket, — de az óra mutatója feltartóztatás nélkül halad előre, tovább — és újult erővel folytatja a nyüzsgő emberiség is harcát, vergődését — a megelheletés, a mindennapi kenyéért.

Fenséges ünnepi pillanat ez: egy esztendő emlékeinek, terveinek és ábrándjainak, 365 hosszú nap ugyanannyiszor megismétlődött örömeinek és bánataik e nesztelen összeomlása, megsemmisülése, — de kétségtelen, hogy a fenséges pillanat nem a megelégedettség rózsás világát, de a húságos küzdelem meddőségének komor árnyait veti maga köré.

Magába száll ilyenkor még a legkönynyel-műbb leg gondtalanabb szív is, mérleget veti az elmúlt esztendőről — és bizony nagyon de nagyon kevesen vannak, kik e mérleg vetésénél nyereséget mutathatnak ki!

Vagy ki mondhatja közülünk, hogy az ő számára szimbolozásban mulott el a most lefutott esztendő. Ki állíthatja, hogy az élet egy egész esztendő örömeibe egy cseppnyi örömet sem kevert. Ki az, kinek egén egyetlen felhő sem borította a mosolygó derűs verőfényt?

De sajátságos szerkezetű az emberi szív — százszor csalódva bár, százegyedszer ismét bizik, hisz, remél — rendületlenül!

Pista legény szerelme.

Humoreszk.

Írta: Csité Károly.

Pista gyerek zsinóros dolmányt, mellényt, nadrágot és rános cszját kapott húsveúra; valamint megengedték neki, hogy pipát vehet. Ezzel tehát a Pista gyermek felcsoport legénynek.

Mint ujdonült legény korra reggel itatóra hajtott a marháikat a faluvégi kuthoz. Rozmaringos kalapját feloldalra csapta. Ráncolt csizmával hangosan kopogott. Ostorával borzasztó durrogatást vitt véghez, hogy minden leányt ablakhoz csaljon s látva őt sirjanak örömlükben. Mindenáron egyszerűre akart lépni a Bimbó tinóval, de sehogys sikerült neki, miután a Bimbó nem két, hanem négy csizmával kopogott előre.

Amint haza hajtott, rögtön felmászott az udvaron lévő szederfára. S ez így ment minden nap. Többet lakott a szederfán, mint a szárazföldön. Édes anyjának, a termes Éva nének még a kontya alja is megfájdult a sok töprengésben. Csóvált a megcsalódott fejét.

— De mi a csodát kereshet azon a fán, mikor még levél sincs rajta?!

Végre is az iránytű, de nem a mágnes, hanem a Pista orra vezérelte ki megöregült esztét a zátonyok közül.

— Hisz te a Katát lesed! . . . No várj csak . . .

És a néni felfedezése helyes volt. Minthogy a Pista gyermekkorában is az édességért mászott

Nem lehet annyira arnya a multnak, nem lehet annyira keserű emléke a tovaszállt esztendőnek, hogy el ne osszassa mind egy szebb derűsebb jövendő reménye.

Dallal, örömmel, zeneszóval, palackok durranása mellett, hangos vidgas közepette köszöbni az emberiség az új esztendőt — s felejtve, hogy ezernyi reményét, ábrándját temette a multba — csak egyre szövi tovább lankadatlanul, csüggedetlenül a remény szálait, a jövendőbe vetett bizalommal.

És ez jól van így, mert mi lenne belőünk e sivar, vigasztalan világban, ha már többet remélünk se lenné?

Légrád és a protestántizmus.

— Részlet a „Légrád monográfiája” című műből. —

Írta: Haller Jenő.

(Folytatás.)

1646-ban Bükkön zsinati gyűlés volt. A jegyzőkönyvet a légrádak így írták alá: »Legati Exercitus Praesidi Legradiensis« és Sempter Benedek Tehát »Légrád vára helyőrségének megbizottjai.« Vagyis majdnem az egész vár protestánsokkal volt megölve. — 1654-ben a prédikátor neve: Ivankó Péter.

1656-ban a lelkész: Johannes Légrádi (mint ahogy ez kívánáruk egy 1656-ban fölvetett pápai protokollumból).

1659-ben a katonák Zrinyi Miklós gróf elítéli a prot. üldözést és a pozsonyi diétán így nyilatkozik a légrádi luteránusokról: »En a prot. üldözést rosszatlalom. Tudjátok meg — én igaz pápista vagyok. De micsoda bolondság venne engem arra, hogy én példának okáért az én légrádi evang. vitézseimet és ott való prezidiáriusimat (a helyőrség embereit)

helyükből kiűzzem? Akiket ismerek (ott) pápista katonákat, tíz törökre se mernék velök kimenni (mert ezek horvátok voltak! H. J.) De, ha az evangélikusokkal vagyok, azoknak imádsága és sok éneke közt, valahányszor harcra megyek: soha győzelem nélkül meg nem térek.« — Ennél szebb himnuszt nem zengelt még költő ajka a légrádi magyar bajnokok hősiességéről.

1661-ben Musay Gergely püspök kiad egy regesztrumot, amellyben szó van Deskevitz István légrádi lut. szeniorról is, kinek szemorátusa alá tartozik: Légrád, Surd, Zákány stb.

1664-ben Vitnyédy István, Zrinyi M. fiskálsa (ápr. 3-án) meghívja a zrinijvári laborba felkészítő prédikátornak Fekete István, községi lut. papot, hogy legyen a kakonyai varban az oszrom ideje alatt mint labóri-lelkész. És csu májjon kegyelmed — írja neki — egy órsidóra (ostromra) való szép imádságot!«

1671 okt. 4-én Borkovich M. zágrábi püsp. levelet ír Csáktornyáról Lipót királynak és kéri, távolítsa el a Légrádról az utolsó luteránus papot, mondván: »demisse exponabam in tota hoc insula, alias in dioecesi zagrabiensi existente, unicum inveniri Lutheranae nefandae haeresis praedicantem in praesidio Legradiensi.« Tehát 1671-ben az egész zágrábi egyházmegye területéből már csak Légrádon van prédikátor. Ebben a levélben a püspök követeli, hogy a király Légrád várnagyával, Chayserstein János Györggyel üzesse ki a lut. papot. De ez nem történik meg mégse, mert féltek, hogy Légrád helyőrsége fellázadna.

1674-ben a lut. lelkész Szanainak hívják.

föl a fára, ugy most is az édességet lesni gubbaszt a fán.

— De istenümré! lepszakállak ezzel a meszelővel, mint a vadkörtét, — indulatoskodott az Éva néni. Hasztalan volt. Végre is elment a Juliska keresztleányáért, (azt szemelte ki menyének is) ketter neki gyűrűköték fejsszéval a szederfának a kidöntöttök.

Pista hazatérve a szántásból, hogy meglátta a szörnyű pusztulást, az istállóban elbódulve borult a Bimbó nyakába . . . Hogyan is lehet ilyen kegyetlen az ő nyanyája! Honnét láthatja ezután a Katót?

Éva néni és a Julis leányzó lángst harapdálva a konyhában, jókat vigyorogtak a Pista keservén.

Közélgelt a bucsu napja; a fegőbb nap a faluban. Kutaknál házak előtt, uton-utfélen leányok és legények közt csak arról folyt a szó.

Pista legény képes lele még jobban kigömbölyödött a mosolygástól. Hej, de megtáncoltatja a Katót! Igen ám, ha tudna táncolni. Az udvaron szaladgáló malacok közül elkaptott egyet s vitte a szobába.

— Nyanya, süsse meg ezt a malacot bucsura! — Abból iszen nem vásik a fogad, — mondta Éva néni.

Pista elereszté a malacot, mely visítva menekült az ágy alá. Az első kérelem nem sikerült, elő hát a másodikkal:

— Szeretnék táncolni a bucsun; tanítson meg nyanya!

— Ugy ugy csacsi! majd vén létemre kezdek holmi fűtszóra ugrálni. Mondhatom, gyámoltalan teremése vagy a jó Istennek. Tizenegy éves koromban már a Fánj nénem lakodalmán estétől egész reggelig táncoltam. S te pedig már tizennyolc éves multál, most sem tudsz semmit. De mi is lesz veled, édes jó Istenem, ha én egyszer behunyam a szememet!?

Éva néni annyira csóválta a fejét, hogy a kontya is leesett. Igaz, hogy csak három szál gyufával volt feltűzve.

— De mikor engem senki sem tanított rá! — Nyőszörögte a Pista.

— Szarva között a — tudod mi! — kiáltott Éva néni a szerelmehez magzatára. — Hát még a táncot is tanulni kell? . . . Benn kell annak lenni vérben, lábban, minden porcikában. Tudod? Ezért akarom, hogy Julist vedd el, az majd rendbe hoz. Megtanít még táncolni is.

— De én a Katót szeretem — szólt elpirulva a Pista.

— Üssön a — Uram bocsá — majd rrszszat mondok a szeretetedbe! — kiáltott indulatosan Éva néni s kiugrott a szobából.

Pistának továbbra is csak a tánc járt az eszében. Megpróbálkozott vele a szobában. Emelgette a lábait, előbb csak kicsit, úgy kopogósan. Végre a vére kezdett rendbe jönni: annyira kapkodta lábát a levegőbe, hogy a láda sarkában megbötöltött, neki esett a rozoga cserépkályhának s bedöntötte. Kisompolgott aztán a szobából.

Amde ott kinn sem volt nyugta. Ő neki ok-

1677-ben a légrádi plébános panaszos levelet ír Borkovich püspöknek. Levelében azon kesereg, hogy 1677 febr. 26-án a légrádi gyalog- és lovas sereg elment a murai révig (Kakonyára) Inkey Ferenc őrmester vezetésével 3 kocsival és a Berényből jövő új luteránus lelkesült ünnepélyesen, zászlósan bekisérte Légrádra. De ez még nem volt elég! Estefelé meglátta a luteránusok egyrésze a kat. templomot, ajtaját ledöntötte, a kórust feldúlta s 3 harangját elvitte (ternas campanas vi rapuerunt) és prédikátorjuk jelenlétében saját imacsűrjékben (in horreo) helyezte el és ott legyverszen éjjel-nappal őriztette.

(Folytatása köv.)

Ujévi szokások.

Lapunknak írta: Szentirmay Géza.

Az ujév napján szokásos lakmározás, mulatozás, köszöntés s a rokonoknak és ismerősöknek való ajándékozás pogány eredetű mint az ujév ünnepe, vagyis az év első napjának megünneplése maga is. A rómaiak Jánosnak a kezdet és vég, utóbb pedig a hajózás és kikötő istenének ünnepét ülték e napon. Rómában ez ünnepen óriási mulatozás, füstölés, illuminálás, sőt mindennemű tivornyázás és kicapongás volt divatban, a pápák pedig, hogy tüntessenek e pogány szokás ellen, inkább böjtot rendeltek a keresztény híveknek. Utóbb aztán, mikor a keresztények is megünnepelelték már az ujévet, szintén átvették a különböző mulatozásokat. A kereszténység első századában t. i. egyáltalán nem ismerték az ujévi ünnepeket, s csak Krisztus születésének nyolcadik napjától, vagyis körülmélteltéséről emlékeztek meg. Csak a hetedik században mutatkoznak az ujév megünneplésének első nyomai s mint bevett, rendes egyházi ünnepeket, csakis a tizennegyedik században találjuk említeni.

Az ujévi babonák jórésztének gyakorlása az év utolsó napjának: SZYLVESZTER-napjának éjszakájára esik, mivel általános szokás ekkor ébren megvárni az újszentű beköszöntését, az évfordulót jelentő tizenkettedik órát. Egyik legelterjedtebb babona ekkor az éjféli ólomöntés, amit főbbnyire a leányok vegznek. Olvasztott ólomot csöpögtetnek valamely edénybe levő hideg vízbe s a folyó ólom, kihűlve, mindenféle alakot

vesz föl. Abból következtetnek aztán, hogy kinek minő alakot mutat az általa csepegtetett ólom. Ha a kihűlt ólomdarab kereszt-höz hasonlít, az halált jelent, ha koszorúhoz, az mennyasszonytságot, férjhezmenést; ha az ólom emberalakot sejtelt, az itt azt jelenti, hogy az illető az újévben férjhez megy.

Az ólom mindenféle szerszám-alakot is föl szokott venni, amiből aztán megjósolják, hogy milyen foglalkozás lesz a jövődőlbeli. Ez sok mulatságra ad alkalmat. A bölcsoformá azt jelenti, hogy az illetőnek gyermeke lesz a következő évben s mivel sokszor nemcsak hajadonok, hanem menyecskék és özvegyasszonyok is résztvesznek az ólomöntésben, ennek révén is sok mulatság és tréfálkozás támad.

Nagyobb társaságokban, kivált városi korcsmákban és kávéházakban szokás besötétített szobában éjfélkor visító malacot elereszteni. Akihez aztán a malac fut és aki meglírja fogni, az szerencsés lesz abban az esztendőben s köteles természetesen, a társaságnak áldomást fizetni.

Hajadonok SZYLVESZTER éjszakáján fésűt és tükröt tesznek a fejük alá, hogy meglássák álmukban a jövődőlbelijüket. Az is szokás, hogy éjfélkor sötétben kimennek a láskamrába, felnyalabolnak egy csomó vagott fát. Ha páros a fadarabok száma, biztosan férjhez megy abban az évben. Ha páratlan, még várhatja a szerencsét. De jaj, ha tizenhárom darabot talál felemelni, az szerencsétlenséget vagy halált jelent neki.

Elsőrangú ujévi babona — amint tudjuk hogy ujév napján sült malacnak vagy legalább is disznóhúsának kell lenni az asztalon s csirkének semmiesetre sem. Mert a malac előre tur, a csirke ellenben hátrakapar. A malacévs ujévkor majdnem oly általános szokás nálunk, mint a spanyoloknál karácsonykor a pulykaévs. A legutolsó spanyol köldas is szerencsétlenség érzi magát, ha karácsonykor nem ehetik pulykát s ha egész évben nem evett is húst, karácsonykor meg kell lenni a pulykájának.

Mostanában, mikor városokban — kivált ujévkor — roppant drága a malac, sok helyen nyullal helyettesítik, mert az is előre szokott futni. Ismeretes, hogy az ujévi ajándékok közt is nagy szerepet játszik a játék — üzletbeli vagy cukrászdai — szerencse-

malac s hogy az ujévi képeslevelező-lapoknak is főképen ez a díszük s tréfájuk.

Nagyon fontos — persze csak a babona szempontjából, — hogy kivel találkozik az ember először ujév napján. Kéményseprővel legjobb. Fátal férfivel találkozni az is szerencse. Menyasszonnyal találkozni először kész veszedlem; pappal találkozni pedig egyenesen szerencsétlenség és halált vagy legalább is súlyos betegségét jelent. Általában, amit az ember ujév napján csinál, vagy ami ujév napján éri, az előjel az egész esztendőre, vagyis az egész évben ismétlődni fog, a közhiedelem szerint. Ezért mulatnak az emberek ujév napján; ezért nagy baj, ha valaki e napon beteg, vagy valami kár éri. Ezért nem szabad e napon lustálkodni, vagy a házastársaknak civódnni, mert különben szerencsétlen és boldogtalan lesz az egész esztendőjük.

Ne úgy legyen. Boldog legyen!

K Ü L Ö N F É L É K.

Uj évrre.

*Száll az idő... őt az óra.
Uj esztendő jön az óra,
Köszöntve őt mondjuk neki:
— Legyen különb, mint a régi!*

*Hogy ne illessük panasszal:
Nyíljék virág a tavasszal.
Rongedezzen, majd a nyáron,
Aranykálász a határon.*

*Ősz gyümölcsöt, a tél vadat,
Tőlünk meg ne tagadjanak.
... Egy szó, mint száz, legyen bőven
Minden jó ez esztendőben!*

Lampertth Géza.

— **Kérelem.** Lapunk folyó hó 1-ével a XXIX-ik évfolyam 1-ő negyedébe lépett, ez alkalommal tiszt lettel kérjük az előfizetőinket, kiknek előfizetésük lejárt, megújítani; a kik pedig előfizetési díjjal hátralékban vannak, azt mielőbb beküldni sziveskedjenek, nehogy a lap szétküldésében feunakadás történjen. Tisztelettel a kiadóhivatal.

— **Hazasság.** Antauer István, alsódombordi gyógyszerész, tegnap d. u. 4 órakor oltárhoz vezette Zrínyi Margitot, Zrínyi Károly tanítóképző-intézet igazgató leányát. A polgári esketés d. e. 11 órakor volt meg. Az esketésen mint tanúk Bencsik Richard és Brandstein István (Szombathely) szerepeltek. Az egyházi esketést Zrínyi Miklós terezováci plébános, a menyasszony nagybátyja végezte.

— **Eljegyzés.** Pollák Linka kisasszonyt, Pollák Gyula helybeli divatárkereskedő kedves leányát karácsony első napján jegyezte el Heizler Adolf fogtechnikus Vasadról.

— **Kórházból.** A tavaly nagy sikerrel rendezett kórházbál az idei tarsanában megismétlik. A csáktornyai járás jegyzői kara ugyanis múlt heti gyűléséből kifolyólag elhatározta, hogy erre a célra bált rendez. A kórházbált február hó 10-én tartják meg a Zrínyi-szálló nagytermében.

— **A tél jöttevői.** A kereszténység leg-szebb örömdünye alkalmából a jótékony-ság is megmozdult. Kifejezést talált ez azokban az adományokban is, melyeket jótékony egyesületek a helybeli áll. elemi iskolának juttattak. Így a Csáktornyai Ker. Nőegylet jószívűségéből 16 gyermek telt csizmat kapott, a Csáktornyai Takarékpénztár meg 5 tanulóknak telt csizmat, 5-nek télikabátot s 3 lánynak telt nagykendőt ajándékozott, míg Cérna-asztallársaság 4 tanuló teljes telt ruhával látott el. A Kereskedelmi Kaszinó sem maradt el. Innen is 8 tanuló részben telt

vetlen táncolni kell a Katóval. Mily boldog lesz akkor! De hol gyakorolhatná magát? Az istállóban nincs hely. A pajtában meglátják. Végre felmászott a padlásra, mely szabad nyílással végződik a pajtában.

Ott aztán elkezdte. Előbb lassan topogva, majd pedig neki szilajodva, hatalmas ugrásokkal majkrolta a táncot. Először csak fűtyszóra járta, de amint neki tűzesegett, bősé danarózsába esapott mely neszre Éva néni és a Jutis, valamint az egyik kis malac is, a pajtába szaladtak, hogy mit mivel a Pista?

Ó a Pista akkor már a magyar táncokban teljesen kigyakorolta magát. Eszébe jutott, hogy német nótát is szoktak muzsikálni. Tehát azt is megpróbálta. Forgolódott keringett vesztőtől. Éva néni látva a veszedelmet, felsikoltott:

— Vigyázz, ostoba gyermek, mert leesel!

Késő volt már az anyai intelem. Pista úgy a pajtába repült, mint a parton sütkérező béka a tóba.

Éva néni összeesett rémültében. S őn kegyetlen végzet, elhízott természetével nem ráesett a lábászarához dörgölőző malacra! Szegény malac, meg vitátni sem ért rá, úgy kiszorult belőle a pára. De hát sorsát senki el nem kerülthette: Pista peccsenyének szóta a bucsura, tehát az lesz belőle.

Szegény Pistának pedig betört a feje megiramodott a hallába. Különböen egyéb nagyobb baj nem következett, minthogy bucsu napján is ágyban kellett maradnia. Ez a Pista baja volt. Éva néni kelését inkább a malac veszte ödöste.

A szomszéd Icig udvarából áthallatszott a muzsikaszó, melybe a legények büszke kurjantásra és a leányok lázas villogása vegyült. Leghangosabb volt közöttük a Kató leányzó: Pista vibráló szívének fűgét mutató szerelme.

Szegény Pista! Széjjel rongyolódott reménye, szívében szurkáló fájdalma oly óriási könnyeseppeket facsartak ki szeméből, mint az eresztől potyadozó esőcseppek.

Ámde az ő szíve nem valami szívós anyagból épült föl, hanem csak krumpliból. Azért amint Juliska kinálta a sült malaccal, mosolygós rétesrel, valamint ránezett az ő szívetvizsgáló szemével, őh akkor egy kis meleg áram szíve sajátságát elhajtotta. Ebben pedig a legnagyobb érdem Pista óráit illeti, mely ünnepet vitt lázongó véreinek a malacpecsenyéről.

Nóde szíve is nem éppen új szerelme ébredett; mert nem is igaz az a tétel, hanem a benne levő szerelmi galván akarom mondani Amórám új bekáposztást nyert Juliska szíve áramával:

Fejét vankosa alá rejtve kérdezte: Hát igazán szeretsz engem Juliska?

Juliska pedig az Éva néni terjedelmes mellére hajtá fejét s a meleg rétes majd a torkán akadt örömeiben, úgy rebegte:

— Ugy-e keresztanyám én igen szeretem a Pistát?!

ruhát, részben csizmát kapott. Mialán a kegyes adakozók ezzel nemcsak 41 tanulónak szereztek boldogságot, hanem az iskolának is nagy szolgálattal tettek, Polyák Mátyás el. isk. igazgató úr a tél jöttevőinek ugy a maga és a tanítóstület, valamint a szegény gyermekek nevében is hálás köszönetet mond.

— **Halálozás.** Igaz részvétellel közöljük a szomorú hírt, hogy Stadel Jánosné szül. Kolbenschlag Terézia a urasszony a h. 28-án reggel 3 óraker, életének 50-ik, boldog házasságának 32-ik évében Zalatárnokon elhunyt. A boldogultnak hült temetd dec. 30-án d. u. 3 óraker helyezték örök nyugalomra. A nemeselekű urasszonyt ferjén kívül gyermekei s kiterjedt rokonsága siratják. Kolbenschlag Béla vármegyei főjegyző az elhunytban hűgát gyászolja. Áldás és béke poraira!

— **Kirendelés.** A vallás- és közoktatásügyi miniszter Chytil Páll, a Sáros vármegyei tanfelügyelő-éghézt szolgálatteltire berendelt állami elemi iskolai igazgató tanítót a »Sáros-vármegyei Általános Népnevelő Egyesület« által létesített Tanítók Háza internátusának vezetésére jelen minőségében kirendelte.

— **Bankett.** Az orvosválasztás alkalmából 23-án este a Percsnik-féle vendéglőben bankett volt, melyen Viola Vilmos drt számos tisztelője lelkesen ünnepelte. A Ur-sasvacsora alatt Kovács Lipót dr ügyvéd és Prusatz Alajos mondak lelkes poharköszönőket az új községi orvosra, aki azt szép szavakkal megköszönte. A kedélyes társaság a legjobb kedvben a hajnali órákig volt együtt.

— **Az első hó.** Már azt gondoltuk, hogy az idei tél elmúlik anélkül, hogy havat csak látnánk is. Megértők azonban Telpót jóvótából, hogy mégsem múlik el az ó-estendő anélkül, hogy egy kis lehérseget ne hozott volna. A hóban azonban nem volt sok köszönet. Csak amugy mulatóba esett le. Mert a lehér hótakaró csak pénteken délelőtt takarta a földet, azután nyomtalanul eltűnt. Nem csoda hat, ha valami tartós nagy lelkesedés nem üdvözölte az első havat. Egy kis biztatás azonban mégis meríthetünk belőle, azt t. i. hogy ha az első havazással a jég már meg van törve, reménységünk lehet a folytatására, hogy a mezőgazdaságra is eddigi káros időjárás talán végrevalahára a természet rendeznek megfelelően teljesre fordul s a föld megkapja a maga lehér takaróját.

— **Sorshuzás.** Az 1912-ik évre felhívott első korosztálybeli újoncok sorshuzása január 1-én d. e. 10 óraker a Zrínyi-szálló nagytermében fog megtartatni.

— **Meghívó.** A Csáktornyai Iparos Dalárda 1912. január 6-án a Zrínyi-szálló nagytermében (terített asztalok mellett) táncdal egybekötött zárkörű dalestélyt rendez. Kezdeté este 8 óraker. Beléptidj személyenkint 150 K családjegy 4 K. Felülfizetések közzönettel fogadtatnak és hirlapig nyugtáztatnak. A Katz Lipót karmester vezetésével előadandó műsor 6 pontból áll. A dalárdának 24 tagja van.

— **Kocsmai verekedések.** Hizsman György drávacsányi lakos a járásbírósnáknak feljelentett, mert Reich Mária pusztafai kocsmájában Klemenovics Tamás drávavásárhelyi lakost megverte s rajta testi sértést okozott. — Ép így járt Belovics Ferenc nagylelésdi lakos is, aki Jug Ferencné ferje kocsmájában megverte s azonkívül a kocsmá ablakait is beverte.

— **Elveszett üsző.** A legutóbb Drávavásárhelyen megtartott országos vásár alkalmával Ivacsics Ignác csáktornyai polgárnak Kristofics Mátyás tótfalusi lakosnál tartásban

volt 2 éves piros tarkaszörű üszőjét 230 K értékben valaki elhajította. Az üszőt az ismeretlen tettes a Mohárics-féle kocsmá udvarából hajtotta el, mialatt felhajtója, Kristofics Mátyás a kocsmában mulatott. Az üszőt mindenfelé keresik, de eddig teljesen siker nélkül.

— **A Kisszabadkai Önk. Tűzoltóegylet** alaptökejének gyarapítására ma este a kisszabadkai nagyvendéglő helyiségeiben Sv. vesztér estélyt rendez. Belépti-díj 1 korona. Tűzoltók egyenruhában belépti-díjat nem fizetnek.

— **Hirtelen halál.** Verbnayk András 72 éves robádhegyi birtokos karácsony másodnapján d. u. 4 óraker Stridóváron a Kalchbrenner-féle vendéglőben hirtelen elhunyt. Büntelt fennforgása kizártnak látszik, mert a körvörös a halál okául szívzérhűdést állapított meg.

— **Súlyos testi sértés.** Balogh Miklós és Ficz Mihály drávagnyaltalú lakosok a község utcáján álltan összeverekedtek. A verekedésben Balogh Miklós húzta a rövidebbet, amennyiben Ficz Mihály súlyos testi sértést ejtett rajta, minek folytán ágyba került. A verekedésnek a kir. járásbírósnáknak lesz folytatasa.

— **Eltűnt.** Jambrovics Mária gáborvölgyi születésű, 27 éves vargahelyi lakos hűlye Csurn Mihály vargahelyi lakasáról még f. év november hó 16-án eltűnt és azóta nyoma veszett. A helyi főbírói hivatal nevezett nyomoztatását elrendelte.

— **Harmadik osztály a gyorsvonatokon.** A Máv. igazgatósága már évek óta kísérletezik, hogy a gyorsvonatokon is járasson harmadosztályú kocsikat. Ezeknek a kísérleteknek eredményeképpen elhatározta a Máv., hogy némely vonatokon, különösen ott, ahol a pályatest elég erős a hosszabb gyorsvonatok járatására s azokat a vonalakat, a melyeket leginkább használ az utazó közönség, felszerelik harmadik osztályú kocsikkal. Beöthy László kereskedelemügyi miniszter nyilatkozott is erről az újításról s kijelentette, hogy egy-egy gyorsvonatnál legközelebb bevezetik a harmadik osztályú kocsikat.

— **A Muraszombat — Regede — alsólendvai vasut.** A kereskedelmi miniszter Muraszombat község képviselőtestületének ama határozatait, melyek szerint a község a Muraszombat — regedei és Muraszombat — alsólendvai helyierdekű vasúthoz törzsrészvények ellenében 59 000 koronával hozzájárul, valamint a vármegye törvényhatóság-bírósnáknak a községi képviselőtestületi határozatok jóváhagyása tárgyában hozott közgyűlési határozatát, a bel- és pénzügyminiszterrel egyelértőleg, az ellene beadott felelkezés elutasítása mellett jóváhagyta. Mivel azonban a hozzájárulás fedezete tárgyában határozatot nem hoztak, Muraszombat községet ily irányú és kormányhatósági jóváhagyás végett felterjezendő határozat hozatalára utasította a kereskedelmi miniszter.

— **Trachoma gyógykezelés.** A m. kir. belügyi kormány a volt perlaki trachoma kórházát tetemes anyagi áldozatok árán a szembetegék gyógyítására a közel muliban teljesen felszerelt szemkórházzá fejlesztette, s annak élére a szembetegék gyógyításában és operálásában lökéletes jártasságu speciálista szemorvost állított.

Nyilttér. *)

A »Muraköz« folyó hó 10-iki számában »A huzdrágaság« címe alatt, egy cikk jelent meg, mely igazán téves információk alapján íródott.

Sajnos, hogy ép bennünket, mészárosokat, —

akkik évek óta anyagilag érzékenyen sújtva vagyunk — érint ezen cikk a legjobban.

Kényszerítve vagyunk tehát, a következőkben válaszolni:

»Az nagyon helyes fellogás, mert határszélen vagyunk, azért drága a megélhetés.« — Igen, mert legjobb szarvasmarhánk és sertésünk külföldre lesz szállítva.

Ezt a drágaságot nem csak nálunk mészárosoknál, hanem különösen a piacon lehet legjobban észlelni. — A piacon minden drágább mint a nagy városokban. — De erről, úgy hisszük, hogy a nagyérdemű fogyasztó közönség meg is győződhetett.

Az is igaz, hogy folyó évben le voltak zárva vásáraink. — Az híresztelték, hogy Ausztriába nem lehet szarvasmarhát szállítani. — Ez ugyancsak híresztelés volt, mert gráci és wieni kereskedők Csáktornay, Murakirályon és Muraszerdahelyen, mind-néhen rakódtak, még pedig miniszteri engedéllyel.

Mi törekszünk és szorgoskodunk azon, hogy fogyasztó vevőink, minél jobb hasz kapjanak. — Erről teljes bizonyosságot is szerezhettek.

Ezelőtt 15—20 estendővel a mészárosok csak tétlenül néztek, midőn a vásárokon az idegen kereskedők, a java szarvasmarhát és sertést összevásárolták, nekik csak az alja jutott, — Igy természetesen a fogyasztó közönség, az akkori viszonyokhoz képest, sem lehetett megelégedve a hussal.

Ma már annyira haladtunk, hogy mi vesszük a szarvasmarha javát. — Ezt legjobban bizonyítja azon körülmény, hogy 76—84 filérig vesszük a java szarvasmarhát 60 sulyban kilónként. — Ha ebből levonjuk a vágás alkalmával történt húsvesztéseket, — ami sajnos 50%-ot tesz ki, — nekünk tehát a tiszta hús 152—168 filérbe kerül kilónként. — Ezen állításunk valódságát, szakértőkkel rövid úton is betudjuk bizonyítani.

Tudjuk, hogy Alsólendván olesó a hús. — Nem tudjuk azonban, hogy ezen olesó hús, meg-megfelel-e a csáktornyai fogyasztó közönség kényes igényeinek. Mert oly olesó áron, még a kényes-szervagású szarvasmarhát, — ami nagyon ritka — sem lehet beszerezni. Ez különben csak rövid időszakra, vetélykedési alapon nyugvó, konkurencia lehet.

Téves fellogás az, ha azt gondolják, a mészáros üzlet jó üzlet. — Ha jó volna úgy utolsó 2 év leforgása alatt nem ment volna több száz mészáros fönkre, elvesztve évtizedeken át nagy nehezen szerzett vagyonát.

Nincsen oly nehéz üzlet, mint a mi üzletünk. Kora reggeltől, késő estig talpon vagyunk. — A legzordabb hidegben, ép úgy a testet és lelket ölkünkülaban, faluról-falura vándorolva, még sem vehetünk semmit.

Megtörtént már több ízben az is, hogy nálunk nem vehetvén szarvasmarhát, azt Nyugkizsán Keszthelyen, Zalaegerszegen, sőt Budapesten kellett beszerezniük ugyanazon árban mint a budapesti mészárosoknak. — Tessék most a szállítási költségeket és csáktornyai és budapesti husárk külömbözötét tekintetbe venni, különkhet akkor a mi nyereségünk.

Alapos hiba pedig az, hogy ma mindenki ismeri a szarvasmarha alkatrészét. — Parancsol mindenki azon darabokból, a melyekből akar. — Nekünk pedig, a hus kevésbé értékes részeiből szalámit és kalbászt kell készítenünk. — Ezeknek készítése és elárúsítása pedig nagy költséggel jár.

Kérjük tehát a mélyen tisztelt fogyasztó közönséget, ne tesszen bennünket zsarolóknak tekinteni. A minden évben emelkedő adó, alkalmaztatnánk 4-zseregre emelkedett fizetése, — ami mindenki előtt amugy is ismeretes — alig biztosítja megélhetésünket.

Egy megjegyzésünk volna még, hogy »olesó hús«-nak hig a leve. *

Csáktornya, 1911. december hó 31.

külföldi tisztelettel

724 1—1 a csáktornyai mészárosok.

*) E rovat alatt közlöttekért nem vállal felelősséget a szerkesztő.

Nyilatkozat.

A Csáktornyai Chewra Kadischával szemben történt fellépésen csak sajnálat félreírás következménye, miért is a megtörténtek felett őszinte sajnálatomat fejezem ki.

725 1—1

Vasvári Lipót.

Sve pošiljke, kaj se tiče zadržavanja novinah, se imaju poslati na ime urednika u Csaktornya.

Izdateljstvo:

knjižara Strausz Sandora kam se predplate i obznane pošiljaju.

MEDJIMURJE

na horvatskom i magjarskom jeziku izlazeći društveni, znanstveni i povučljivi list za puk
Izlazi sva ki tjeden jedenkrat i to: svaku nedelju.

Predplatna cčna je:

Na celo leto 8 kor.
Na pol leta 4 kor.
Na četvert let 2 kor
Pojedini broji koštaju 20 fil.

Obznane se poleg pogodbe i fal računaju.

Odgovorni urednik:
ZRINYI KÁROLY.

Surađnik:
PATAKI VIKTOR.

Izdatelj i vlastnik
STRAUSZ SÁNDOR.

Na novu leto.

Idu léta, jedno za drugom; minéju dnevi, koji više nigdar nazat né dojdeju. Premišljava si poljodjelavec na novu leto: na svéto sem zato, da délam, da se trudim, kak nam je to Bog ostavlil od véka, do véka. Vidi pred sobom zemlju, koja ga od male dobi vuči i od koje se sam vuči, kak s jedne odprte knjige. Vnogo se vuči, ali nigdar né zadosta. Svako protulelje, svako léto nekaj novoga spazi vu ovi odprti knjigi. Vuči si decu, da po vremenu i oni budeju znali pred njimi videče zemlje čitati.

Starec si premišljava, evu tu je ona zemlja, gde je moj otec, moj dedek i prékdedek delal, oral. Gđa mi znój curi na zemlju od trdoga dela, na pamet mi dojde, da su i moji stari s mukom i s teškim delom mene odhranili; dužnost mi je, da se i ja mučim i znója točim za svoju decu. Vnogi-puť su moji preddeci krv točili za ovu zemljicu Daklam vuči nas zemlja prvič daju moramu puštuvati, radi imeti, za ov hatar, za ovu domovinu vu sili i krv preljati.

Zlato je vrédno ovu premišljavanje; svaki človek bi moral lakvu čut imeti, prama ovi zemlji.

Sdihavajuć čita dalje iz ove odprte knjige. Kada na protulelje vidim, kak lépo zide silje, moram znati, da to je ona zemljica, koja mi kruha daje. Ali i to čitam, da ako nebudem se trudil, ako nebudem delal, vun mi opadne kruh iz vustah. Svako jutro me vuči zemlja: délam, da nebudu stradali tvoji. I ja s radostjom délam i veseli se mi srce, da vidim Božju blagoslov na silju.

Veselim se, ako vidim, da suša ili zmrzlo-vica nije polju na škodila. Nekaj se mi čuje iz zraka: Na letos budem mogel kupiti sinu čizmicu, ženi rubca, čeri opravu. Tak me vuči zemlja poštuovati človeka, rad imeti ženu i decu i svakoga bližnjega.

Neima lepše knjige na svéto, kak je to. Kada pak vidim pred sobom — premišljavi si dalje starec — zrel žitni klas, koj čeka na srp i na kosu, opet ovu čitam: Človek spoznaj na ovim blagoslovu Božju ruku, sdigni gori oči i srce prama nebeski visoki i daj zahfalnost Bogu, koj te je tak pomogel. Ako pak te kaštiga postigne toča, suša ili druga nevolja, spoznaj vu kaštigi opet Božju ruku i budi zadovoljen, jerbo on zna zakaj je to načinil. Naj suditi Božje čine, primi s takovom zadovolšćinom kaštigu, kak i blagoslov. Ova knjiga nas navéte verovati, trpeti i vu Boga se ufati.

I ja si mislim denes, kaj sve nas vuči črna mati zemlja.

Daj nam Bog sim skup srečno vu zdjavju i vu miru sprevoditi ovu novu leto.

KAJ JE NOVOGA?

— *Prosimo naše poštuovane predplatnike, naj nam vu novin fertalju predplatne zaostatke čim predi pošleju i predplate ponoviju.*

— *Svim našim poštuovanim predplatnikom, čitateljem i suradnikom srečno novo ljeto željimo.*

— **Velikižupan na Kesthelju.** Za Nagjkaniza varaša je na Kesthely došel red, kojega je dr. Balás Béla varmegijski velikižupan tekućeg meseca 16-ga dana poiskal.

Veliki župan je posle podne s vlakom do-tazil na Kesthely, gde su ga oduševljeno priheli. Iz banhofi se je velikižupan na var-raške hiže se vozil, gde je više deputacije dočekal. Odvečer je bankett bil, za tém se je velikižupan još on dan odvečer nazaj-puťuval na Zalaegerseg.

— **Vjenčanje.** Antauer Istvan alsodombornijski ljekarnik je december mesec 30-ga dana posle podne ob pol četiri uri držal svoje vjenčanje s Zrinyi Margit gos-podjicom vu Csaktornya, vu farnoj cirki.

— **Imenovanje.** Magjarski kraljski ministar od školske posloj je Boleratzky Gedra Gyula od csaktornyaiske gradjanske škole pomoćprofesora za redovitoga profesora imenoval.

— **Premještenje.** Pošta i brzjav direkcija je Muzikar Ferenc tapolcaiskoga poštapredstojnika na Csaktornya za predstoj-nika premještil.

— **Ličnikzbiranje.** Csaktornyaiskoga občinskoga léčnika su december 21-ga dana zbirali na Csaktornya. Zebrali su s 12 ve-ćina glasom dr. Viola Vilmoša

— **Novi učitelj.** Na Murasilvagju za učitelja su Palko Jožef diplomiranoga učitelja zebrali.

— **Dar.** Dr. Viola Vilmoš je 60, Antonovics Jožef pako 50 korune daruval za csaktornyaiske varaske siromake.

— **Samoubojstvo.** Hanzel Béla grofovski stolar se je december 22-ga dana na Csaktornya, u svoji drvarnici goriobesil. Hanzel je samo 35 lét star bil, i kakti razuman, marljiv človek je bil poznat vu Csaktornya i na okolici. Udovicu i pet male di-

Uviek u opoziciji!

»Kada jeden krat velim ovak, onda je ovak i nikak drugač! Razmeš me?« Ove rieči bile su udarcem šakom po stolu podkriepljene tak čvrsto, da je Marice od straha u vis skočila.

»Draga mama, zavzemi se ti pri japeku zam, — prosila je dievojka i otišla iz sobe plačuć, Habuševka pak se okrene k svomu mužu :

»Ja neznam, kaj ti za pravo imaš proti Gosarićavom Jožeku. On je dobar dečko, makar je i siromak, — pak za to nije Marica sirota.«

»Je nekak, kaj još ne, ja budem dal najliepšu i najbogotiju cirkovljan-ku dievojku takovomu dotepencu? — Da buš znala, ja sam ju već Nacu Zebcu obećal. On je lep dečko i pošten, a kćotinu ina' lepi posjed, kaj nije za zahiliti.«

»Ali prosim te — pričme opet Habuševka.

»Tiho!« — krikne muž — »Kaj sam rekeli, rekeli sem, i pri tom ostane, si me razmela? — A sad me pusti u miru!«

Na to se Habuševka već nije ufala niti rieči progovoriti, da da ga još više nerazdraži. Anda se je odšuljala iz sobe, da barem svoju dragu kćerku tieši. Ali Marica je bila u svojoj komorici zaključana, te se je samo van čulo hliktanje. Niti na materino kucanje nije hotela odpreti.

Domaći posli su gazdaricu pozivali, pak je ona Maricu pustila u svojoj komori u miru i otišla u kuhinju, gde je već vladal najveći nered, jer dekla je odbiežala u štalu povedat slugi, da je opet »nekaj« u sobi, a do tog vremenja je »šarko« odnesel bunčeka iz lonca. Zatim je došla kravarica iz štale s novinom, da stara »beca« neće mličko pustiti, jer da je mjesto pune, samo pol dojače mogla nadojiti. Pak kad je onda gazdarica hotela videti tu nepriliku i pošla u štalu, zaplela se je onda svojimi suknama u na podu stojeću dojaču, prehitila ju i preležala, još i onu komaj nadojenu polovicu dojače.

»Oh sveti Symphoneliuš!« — zdihavala i jadikovala je gazdarica — »zar nebude jedan krat konec tomu nesretnomu danu? — pak baš sada, kada su vuzmeni svetki pred vratil!«

Baš u tom hipu je stupila na dvorišće gazdaricina dalješnja rođakinja, koja je došla prosit času octa, jer joj je zmenkal, pak je čula to gazdaricino jadikovanje. Naravski, da ju je odmah pričela izpitivati, kakova nesreća ju je snašla, pak kad joj je gazdarica cietu Maričinu nevolju izpriopriedala, zazmiri ova na jedno oko onak prefriganu i veli: »Vi svi skupa se znijim nerazmete. Zar neznas, da njega protuslovje najviše razdražuje i da on baš sve suprotno hoće? Samo se tobož postavi proti kćeri, videti ćeš kak ce ti se muž odmah za nju zauzeti!«

»No, u ime božje, — hoćemo i to pokušati!« — zdehne si gazdarica — »hvala ti tiepa za nauk, vidit ćemo kak će i to izpasti!«

Mati se je sad s kćerkom Maricom dospomenula gde držanja u toj prefriganoj stvari, te su u nadi, da im prevara za rukom izpadne, otišle svaka na svoj posel.

U večer je Marica imala sa svojim Jožekom sastanak na križanju kraj plijš Majke božje. Ona je već onde bila, a kad je on kasnije došel, pričela se je plakati le mu se je vrgla oko vratu.

će je nazajostavil. Od samoubojstve zrok je nepoznat.

— **Faleše je meso.** Nini, kak se smėje tomu Hardakov kum, Jambrešov teteć i Mikekov stric! Im je to jako dobro i spametno, ako je vu Medjimurju meso faleše, barem i siromaški clovek more onda jesti gulaša, rošteloša i filano teletinu. Samo to je bės, da je meso faleše nē pri nas, nego na Ašolendva. Tam se ljudi nē čohaju, nego delaju. Jeden lakoški mesar je dopust dobil, da na ašolendvaikim pijacu more meso prodavati. K tomu dakle lendvaik teletinu za 144 K (do vezda 2 K), govedinu za 104 K (do vezda 144 K) a svinjsko meso za 120 (do vezda 160 K) K dobiju na kile. Kada su lendvaiki mesari ovu konkurenciju vidli, odmah su i oni hapili meso vu ovim cienu meriti. Dobro bi bilo, ako bi i mi ovu pēldu sledili. Kak mi znamo, na okolici je svigdi faleše meso, kak pri nas, dobro bi bilo, ako bi s ovemi vu rēc stali, brččas bi onda i naši mesari drugać govorili s nami. Kr. državna preparandija, — kak čujemo, — vezda iz Ašolendva da donesti meso.

— **Hēdervary vu Beču.** Grof Hēdervary Karol, ministarpredsjednik je vu minulēm sriedu posle podne vu Beč putuval, kaj se na delegacionalne spravišće boravi. Hēdervary je i na izpitivanju bil pri kralju.

— **Prestanak vu politici.** Vezda, na božične svetke je i vu politici prestanak postal. Orsački ablegati su širom išli, kaj mira i veselje uživaju doma, pri svoji familiji. Od magjarskoga parlamenta vrata su se za jen čas zapirali, i do januar 11-ga bude mir, dot čas nek se visokorodna gospoda počivaju, im su preko strašno djelali od julijš 13-ga dana. Vu budućem lētu januar 11-ga dana se bude opet sednica održala i dalje budu razpravljali 1912. godišnjoga proracunā.

— **Vkradjenje.** Windischgratz Lajoš knez je december 22-ga dana iz Beča na Šarospatak putuval. (Naime knez ima okoli Šarospataka svoje imanje.) Na cugu vu jednom prvim klassu se je putuval i doli se legnul spavati; jer ga je bugelara i žepu jako liskal, van je zel iz žepa bugelara i ober sebe gori je metnul vu mrežu. Knez se je

samo na Šarospataku zbudil, ali bugelara, vu kojim je 12 jezero korun bilo, je nigde nē našel. Nešći mu je vkral peneze.

— **Novi zlatinudi i dijamant-polji.** Vu Alaska (Sjeverna-Amerika) halaru su izvanredno bogate zlatnerude odkrili. Ljudi na jezero se štrkaju vu zlatiorsag. — Vu Južno-Afriki, poleg Kimberley varaša su novo dijamantpolje odkrili. Odkrivanje su predhodno vu tajno hoteli držati, ali vezda već više jezero ljudi se žurju na dijamantpolje. Čeli teritorium je na dvajstijezzer parcelle razdeljen.

— **Obiteljska tragēdija.** Pred nešteremi dnevi su na Marošvašarhelju Kreštelš Frigješ majoru na stanu njegovu suprugu na mrtvoma našli. Ženina familija je to govorila od nje, da ju je srčna uzma zaklala, ali govoriju još i od toga, da se je žena ogitala. December 23-ga dana vu podne su Kreštelš majora poleg njegovoga stola, na kojim je naravno pisal, na mrtvoma našli. Vu ruki je pero imel, a na stolu na jedni ceduli je to bilo pisano: »Nemrem bez moje supruge živetl. Kreštelš.« Za roditelje se četiri siročē plakaju.

— **Eksplodērana amerikanska ratnaladja.** »Alabama« zvana amerikanska ratnaladja vu posljedice eksplodēranje je vu zrak letela.

— **Katastrofa jedne familije.** Kraus Ede, boršjenšokoga trgovca supruga je ve to mane iz štopojuće kole doliskočila i umrla. Sprevod je december 22-ga dana bil. Za sprevodom je suprug doma vu postelju se legel i tužil se, da ga srce boli. Za kratkoma je i on umrl. Ličnici su konstatali, da je Krausa srčna uzma zaklala.

— **Za pronevjerjenje samoubojstvo.** Aurich revalski (Rumania) štampar i izdavalatelj je svojom suprugom skočil i 60 jezer rubele sobom odnesel. Njegov promet je hudo stal, i tak se je hotel osloboditi od vekše neprilike. Ali vjerovniki su ga najavili, i redari su obedve krivice december 23-ga dana v jutro vu Bukareštu, vu jedni svratišti vlovili. Pri njih su još našli 59 jezer rubele i neštero sto rubel vriedne rumunjske peneze na redarstvo je Aurich skrušeno valual celo pronevjerjenje. Med govorenjem je njegva supruga na hitroma

se dolisrušila i umrla, a za pet minute je i on sam dolioptal i umrl. Pred smrtjom je povedal, da kada su seznali, da redarim vu ruke dojdeju, s strichinom su se ogitali.

— **Pronevjerjenje.** Pri varsoiskim Austro-magjarska konzulatušu su pedesetjezer korune pronevjerili. Sumnja se je proti jednoga činovnika ravnala, koj je na hitroma valual, da je od 1908. godine na leto 14 jezer korune pronevjeril. Već su ga uhištili, nevjernoga činovnika za Kriučki Vladimira zovejtu, koj je pred tem pri soldačiji poručnik bil.

— **Božić vu schönbrunnskim kaštelju.** Ljetos je kralj božične svetke nē vu Walseeu, nego vu schönbrunnskim kaštelju svekval. Božično drvo su vu jedni dvorani postavili, na kojim su više dari bili, koje je sam kralj daruval svoji vnuki.

— **Željeznička nesreća.** Vu Americi se je opet velika željeznička nesreća pripetila. Poleg Tildare (Texas država) varaša vu noći su se dvē personalski cugi skupatresnuli. Razdor je strahoviti bil. Vaggoni su se na falate zdrobili. Četdeset, na težkoma oraunjene persone su pod ruševine vanvlekli, i tak misliju, da su i već žrtvi postali, ier komaj 1—2 vagoni su samo bez falinge ostali.

— **Najstareši kr. notariuš.** Ganocy Floriš kr. notariuš, koj je črez trideset lēt nosil ovu težku službu vu Šekesfehervaru, je od svoje službe vezda zahvalil, i to ministru najavil. Ganocy je vezda 87. lēt stari. Vu 1848. lētu, kakti honvédski oficijer je vojuval za domovinu, za tem pak je na Moru kr. notariuš postal, odkuda je onda vu 1880. lētu došel na Šekesfehervar.

— **Jožef kraljski knez pred operacije.** Jožef kraljski knez već zdavoja hodi vu Budapeštu vu jeden sanatorium. Zadnjić je knez vu Kištapolčanju tak betezen bil, da su k njemu dali zvati Kerzel profesora. Professor je konstatal, da knez ima takvoga betega, kaj treba operirati. Za radi toga budu Jožef nadhercega nē dugo operirati. Operacija je nē pogibelna.

— **Priestolonasljednik na vadasiji.** Ferenc Ferdinand priestolonasljednik je pred božične svetke, december 22 ga dana odvečer vu Beneschanju (Česka) na fazanvada-

»Je, draga Marica, kaj ti je?« — zapita ju uzbujeno.

»Ah dragi Jožek, moj japek hoće, da ja Naca vzemem.«

»Marica!« — krikne Jožek, njezine ruke grčevito pograbišći — »ako to tvoj japek hoće, tak je to moja smrt. Ja nemam nikoga kak tebe i tvoju ljubav, bez koje nebi mogel živetl. Drava je dosta duboka, i kad me više nebudes nigde videla, onda će ti ona odgovor dati, gde je Jožek svoju domovinu našel.«

»Nemoj Jožek tak, jer ja ti se zaklinjem, da neću nikoga drugoga kak tebe!« — I kak je ovaj na njegovih prših visela, činilo joj se je, da je u nebu i tu se je zagovorila, da ju neće nikakova sila od njega odkinuti, pak makar bi morala i kuću i roditelje ostaviti. Jožeku za volju je bila pridavala sve ostaviti i se najtežeg diela i siromaštva prijeti.

On si ju pritisne na grudi: »Prvi vzmieni svetki med nami, pak već tak žalostni za me! nikaj ti nemrem dati kak moje srđce i moje dvie ruke, koje budu za te delate. Em ja uvidjam, da se tvoj otac radi mene pravedno srđi, jer kak se poduče takov bo-

gac, kak sam ja, snubiti takovu dievojku kak si ti?«

»Tiho budi!« — te mu svojom šakom začepi usta — »ti mi potrebaš nikaj prikazuvati, te si radi mene nikaj netari glavu, jer ja se od vuzmeka nadjam daru. Malo mi se težko čini čekati, dok dojde to vrieme, ali nikaj zato; onda ćemo onoga prikaza, kojega mi vuzmek donese, med sobom podieliti.«

Još se jedan krat srdačno zagrie i skušuju, a onda se razidu svaki k sebi, ojačani za svoju životnu borbu.

Drugog dana za tim, sedeli su posle zajtreka pri Habušu u Cirkovljanih, svi mućeć okolo stola. Opet je vladała nekakova duševna sparinjava u sobi. I opet je nekaj žilo. — Mati je težkom mukom pogatala zemlju namočenu u kavi, jer joj je požirak bil kak stišnjeni. Posle dugog mira i mućanja si Marica uzme srđčanost, te vinvusa svoju ruku okolo japekovoga vrata vėfi proseći: »Dragi japek, daj mi mojega Jožeka za moza, ja ću ti uvijek zahvalna bitl.«

Sad se i Habusevka zmieša: »Iz toga nebudē nikaj, žar nisi ćula kaj je vćera japek rekel? — Jožek nije muž za te. Ja

sam u noći sama sobom, promišljala, pak sam i sama na to došla, da s Jožekom ne bude nikaj. — Ti ćeš uzeti Naca — i za četiri tjedna su gosti!«

Habušovo lice nije se baš najmunđrije držalo, kad je ćul taj govor svoje žene. Konačno se skup pobere i zagrmi svojim dubokim glasom: »Je, a kaj se ti u imaš miešati, kaj je tebe briga? Ja sam gazda u kući, — odredjuvati imam ja sam prayo, pak anda da bud-š zvala, Jožeka bude vćela, a ne Naca, te su za četiri tjedna gosti!«

»Ali muž!« — oglasi se tobož zlovoljno žena — »jeli te pamet ostavlja? Sad si za svoju jedinu ćerku su izabral najsiromašnijega dečka u selu?«

»Tiho!« — velim ti, — Jožeka bude vćela nikoga drugoga, — kaj sam rekel, rekel sem — i to jedino valja. — Pak baš zato jer je moja jedina ćerka, neka bude sretna!«

Veselim krikom »u Marica padne okolo vrata.« »Japek moji dragi japek, a jeli je to i bilja tvoja istina, ili je samo možbiti srijam?« — Japek joj samo ljubezno se smieseci

siji bil. Dakle, ne je to istina, kaj neštere novine pišeju od toga, da je naš priestolonasljednik bolestan.

— **Nesreća.** Vu Kopač občini već neštere dane jednu menageriju kažeju. Iz menagerije je jedan medved i jedan oroslan nekač vušelj i na ulicah hodeće med više ljudih su ove zvėri tri persone vgrizli, jeden človek već je vu njegve rane umrl. Stanovniki su na to čelo vadasiju držali na zvėre; i oroslana su s željeznimi rasuhami zatukli, a medveda pako strelili.

— **Samoubojstvo.** Adamovič Mihaj aradski trgovc-pomoćnik, koj je decembar 21-ga dana svoju žarućnicu na smrt strelil i oni mater oranil, a onda pak na sebe strelil je drugi dan v noći vu redarstveni tamnici gifta pil. V jutro su ga omedleno našli. Doktori su mu odmah vanprali želudca. Njegov polozaj je pogibelen.

— **Zgoreto dčete.** Vu Budapeštu vu Hengermalom-ulica 5 brojni hiži Petras Katalinova 7 lėt stara školskadijevokja je tak teške goreće rane trpela, da je za kratkoma umrla. Puckina oprava se je vužgala iz pećih vanjetjeno iskre.

— **Predsjedništvo pred kralja.** Od magjarskoga parlamenta predsjedništvo će vu budućem lėtu januar mesec prvo polovicu k kralju iti na izpitivanje.

— **Samoubojni zidar.** Kómoči Istvan zidar se je decembar 23-ga dana vu jutro vu Budapeštu na Roža ulica 105 brojni hiži vu glavu strelil. S teškemi ranemi su ga vu Rokuš-spital odnesli.

— **Grof Apponyi vu Beču.** Od magjarskoga parlamenta najveći govornik, glasoviti političar će vu budućem ljetu januar 25-ga dana pročítavanje držali vu Beču.

— **Grof Zichy Nandor je umrl.** Magjarski katolički svět velikoga žalosta ima Zichy Nandor prof, koj je vu našim orsagu »néppárt«-a stvoril, je decembar 24-ga dana odvečer ob pol osmi vuri, vu njegovim dušadonjskim kasteľju umrl. Grof Zichy, koj je 83 lėt stari bil, već je zdavnja belegaľ. Vu minućem sriedu poste podne ob pol jedni vuri su ga s velikom sućutom vu Adonju na vekivečno mesto spravili. Kralj je vu telegramu svojega sućuta očítovao prof Zichy Aladaru, bivšem ministru.

— **Mikloš kralj na Budapeštu.** Mikloš montenegroški kralj će vu budućem lėtu apriliš mesecu na Budapešt dolaziti, kaj Ferenc Jožef magjarskoga kralja pohodi, koj se bude onda vu Budapeštu boravil.

— **Dvoboje.** Polonji Gėza bivši ministar, orsački ablegat i dr. Nagy Šandor orsački ablegat su se tekućeg meseca 22-ga dana vu orsački hiži na sednici za nekač posvadili. Za žradi toga med Polonjiov sinu Polonji Lajoš i dr. Nagi Šandor ablegat je dvoboje (duel) bil. Decembar 25-ga dana poste podne ob 5 vuri su ova dva gospoda vu Rakošizvanjoj boracdvorani skupa došli i s sabljom duelirali. Nagj Šandor dr. je na glavi mēnjsu ranu trpel, na kaj su doktori dvoboja nutarobustavili.

— **Željeznička nesreća.** Na božični dan vu noći se je velika željeznička katastrofa pripetila na Tatlavaroš stacionu. Naime jeden brzoteretni čug se je skupatresnul s jednim drugim teretnivlakom, koj je na stacionu stal. Skupatresnanje je tak jako bilo, da su se obvedv lokomotivi i više vagoni zdrobili. Dvė personi su umrli, a tri pako nē na teškoma oranil. Kvar je po prilici pol milijun korun.

— **Grof kakti občinski birova.** Vu Vašvöröšvaru (Vašvarmegjija) su tamošnji gradjanini jednoglasno prof Erdődy Tamaša za občinskoga birova zebraali. Grof je ovu službu prijel i odmah čoli del uredovnoga prisega.

— **Umorstvo.** Na Aradu vu minućem nedelju poste podne je Figuš Albert, jeden 15 lėt stari dečko svoju 12 lėt staru Irėn sestru na smrt strelil. Naime dok su roditelji vu zaprtjo sobi božično drvo kinčili, dot čas su se deca vu jednoj drugoj sobi igrali. Dečko je doli zel iz stėna od svojega oca pušku i strašil je svoju malu sestru, med tēm se je puška pukućla i kugľja puc-kici vu čelo se zavrtelo. Odmah je umrla.

— **Umorstvo vu kavani.** Vu Budapeštu, vu Dohanj-ulica pod 57. brojni Zala kavani vu minućem nedelju v noći su se Kočis Eleměr i Tjukodi Ferenc pekarpomoćnik i posvadili. Kočis je noža naprvėzel i stēm je Tjukodija vu prse vpićil, koj je za kratkoma umrl. Kočisa je redarstvo vlovilo.

— **Žalostni božič.** Na sveto noć

poleg Požonja na briegu se je vužgala Sećanj Gaborova villa, vu koji njegva stara mati, supruga i osem dčete su se spravljali na svetek. Vu velikim vihu se je ogenj tak na hitroma rezširil, da za kratko vrėme je čela zidanica vu plamnu stala i od familije člane su komaj mogli braniti. Hiža je z svema zgorela, vlastniku i njegovj familiji je samo to ostalo, kaj su na sebi imali.

— **Ferdinand kraljov napadač.** Vu Sofiji (Bulgaria) su tajni redari vlovili Brafejev ruskoga anarkišta, koj je lani bugarskoga kralja, Ferdinanda hotel vmoriti.

K novi lėti.

Pisal: Martinek iz Keszthelja.

Nam je za jedno lėto menje,
A žalostni zgodovini jedna već
Ta minuća lėta, nam veselja ne jemlje,
I takaj zanjo nas nebode meć.
Bilo: žalost, veselje, smrt hudo življenje,
Opet krater mir tu, tam opet hudo boj,
Tu bil je plać hudi, tam opet vanjavice,
Tu pozdravljanje s kletnoj, tam z molitvijo.

Vele da iz živine budu već ljudi,
Dase sve na to proolnati na svėtu,
Ako gledam, kak sve to bludi,
Vidim na mesto ljudstva živinu
Koliko se zblato tu van pomognemo.
Još j nput globlejše smo drugi u njem,
I ko dužje, stēm hušće, stēm gorše živimo,
Pak ipak vele ljudi: Svět muder si u svėm.

Kaj budemo do drugoga leta preživeli ? !
To zaaj naprė samo ti moćno nebo,
Lahko da bomo — z veseljom začili,
Lahko da veseljom takaj i — končamo,
Lahko da bomo se u krvi vmićali
Prebod noli svovraga srce, z mećom.
Lahko da bomo kak roćce vmirali
Ko smrt bu obar nas kosila s kosom.

Ko znade da nē ? ko mi veli nē tak ? !
Da svoga toga, nē sluha — nebu !
Da tak bomo mirno, kak da ve živeli,
Bi življenje nam v sreći tak ljepo cvelo.
Kak bude to sbomo ti živi videli,
Sjegurno kak smo si zaslužili.
Plaću prav takvo — dolimo od toga,
Kakve smo si svi skup vrđili.

II.
Su takvi med nami, da su tak slabli,
Da nje malo veter ne odnosi.
Pak oni bi radi sve bregu razsuli,
Da braća jednaki, svi skup homosi.
Za mislim da grozno čuda pred vode,
Bude steklo — u morje — veliko.
Da se svėm ovim izpunijo želje,
I tak jednaki — svi postanemo.

To samo lenjaki znajo misliti,
Kojim je delo paklena reć.
Samo oni se znajo stēm baviti,
Koji za delo nemarejo već.
Jeden počne, — i ovaj oskreñi,
Na jezere ljudstva lahkoćernoga.
I zato se opet brika krv vidi,
I za takvo slėpost se — prelėva.

kinme glavom. »Kaj sem rekel, rekel sem. To bude moj vuzmeni dar za te !«

To su bili veseli vuzmeni svetki u kući Habuševoj. I Jožek je bil s da pozvani, za da čuje svoju sreću Sumnjajući u istinu, stal je med vrati sobe, skrľjaka obraćajući med prsti, ves smućen, neufajući se napred. Srđce mu je dvostruko pričelo tući, kad je videl kako ga Habuš promatra od glave do pete. A eto, na jedan krat mu pruži ruku i pozove, da bez straha dojde k stolu te mu veli: »Znaš Jožek, moram ti istinu reći: ja za tu ženitu nisam niti čuli hotel, ali Marica je za vuzmeni dar hotela samo tebe, no, onda sam rekel u ime božje »Je« — No, sad pak liepo budi dobar !«

Jožeku se je činilo kak da čuje angel-sku muziku. U istinu je Jožek bil srećnik, kojemu je onak iz nenada u ruke opala najliepša i najbogatėša dievokja sela.

U sobi veselje nije hotelo prestati, dok je staromu Habušu bilo toga dosta, te je već nestrpljiv pričel pitati za razne zdele pune jela iz kuhinje. Na čast toga dana se je u kući Habuševoj danas puno jelo i pilo, samo Jožek i Marica nisu bili baš ni malo gladni niti žedni. Oni su blaženi jedan kraj

drugoga sedeli rukom u ruku te su zaboravili na jelo.

I opet su druge godine došle i vuzmeni svetki !

Sad na jedan krat stupi u sobu liepa mlada žena sa dietetom u uarućaju. Nježno je rukom gladila sieđu glavu staroga Habuša.

»Danas prije pet godinah mi Jožeka nisi hotel dati. Jeli dragi japek, da se kasnije nisi imal zroka žalovati se, da si konačno na našu ženitu ipak pristal. Ja ti se još danas nemogu dosta zahvaliti, jer nijedna mladenka cele okolice nebude tak srećna, kak sam ja bila, dok sam bila mladenka, a niti kak sam danas kakti mlada žena i mati !

»Mući pak hvali tvojoj materi ! — Jedino nježno protuslovjenje je bilo, koja ti je sreću doneslo.«

Stara Habušečka se je samo posmiehaval. Da je njezin muž znao, kak se je ona na protuslovje prisilila ? — Medjutim glavno je to, da je to protuslovje dobro izpalo.

Em. Kollay.

„Mit veszek az uramnak“?

Legcélszerűbb ajándék minden dohányzósnak egy

40 m | magas szivarkaládikában,
fából. 1000 drb.

„ABADIE„

hüvely. Így marad még a dohányzósnak állandóan egy kecses butordarab, külön kiadások nélkül.

Minden dohányítészdeben kapható.

Gabona árak. — Ciena zítka.

mmázsa	1 m.-cent,	kor. fill.
Buza elsőrendű	Pšenica	21 00—
Rozs	Hrż	16 40—
Árpa	Ječmen	18 00—
Zab	Zob	18 00—
Kukoricza	Kuruza suha	18 20—
Fehér bab új	Grah bel	26 00—
Sárga bab	» zúfi	25 20—
Vegyes bab	» zúfiésan	25 00—
Kendermag	Konopijeno seme	22 00—
Lenmag	Len	25 00—
Tökmag	Köscice	29 50—
Bükköny	Grahorka	20 50—

Védjegy: „Horgony”

**A Liniment. Capsici comp.,
a Horgony-Pain-Expeller**

egy régióknak bizonyult háziaszer, mely már sok év óta legjobb bedörzsolésnek bizonyult **készvénynek, oszónál és meghűlésnél.**

Figyelemztetés. Silány hamisítványok miatt bevásárláskor óvatossá legyünk és csak olyan eredeti üveget fogadjunk el, amely a „Horgony” védjeggyel és a Richter cégjegyzéssel ellátott dobozba van csomagolva. Ára üvegekben K—30, K.1.40 és K.2.— és ügyszólván minden gyógyszer-tárban kapható. — Főraktár: Török József gyógyszerésznél, Budapest.

Dr Richter gyógyszer-tára az „Arany oroszlához”, Prágában, Elisabethstrasse 5 neu.

skác. gladiosa

**Beszterczai szilva,
kajszin-baraczk**

oiftat gyümölcsfát vászonol akácztogelentésárta 1000 szilva képes küldeni.

Ungváry László
Gyöngy

**MOTOROK
ÉS LOKOMOBILOK**

GYORS SZÁLLÍTÁS
KEDVEZŐ FIZETÉSI FELTÉSELEK
MESSZEMENŐ JÓTÁLLÁS

DREZDAI MOTORGYÁR RÉSZV.-TÁRS.
Németország legrégebb, legnagyobb motorgyára.

VEZÉRKÉPVISELŐ:
GELLÉRT IGNÁCZ ÉS TÁRSA
BUDAPEST. V., DOHÁNY-UTCA 4. (Állomány-u. sarok).

Szőlőtelepemen elsőrendű szokványminőségű **szőlőoltványok** kerülnek eladás alá.

Mokk Gyula
m. kir. szőlőszeti és borászati felügyelő
Tapoleza.

MILÉ-TELEP Készlet sok millió

NAGYÖSZ.
KÖZÉPEUROPA LEGNAGYÖBB SZŐLŐISKOLÁJA

AGYÖSZÉK NYER

SCHMIDT EDE • ZONGORATERME • CSÁKTORNYA

Ajánlja elsőrendű minőségű zongoráit és harmoniumait modern kivitelben, jutányos áron

Zongorák . . . 500 kor.-tól feljebb	Zongorák . . . 500 kor.-tól feljebb
harmoniumok 150	harmoniumok 150
czimbalom . . 100	czimbalom . . 100

Alábbi világhírű cégek raktára:
Bösendorfer, Ehrbar, Förster, Oeser, Schmiedt & Kunz, Lauberger & Gloss, Malivane, Dörr, Mannberg, Kotykiewicz, Weidig, Petrof, Chmel, Memetschke, Koch & Korselt, Stingl

Igen olcsó átjatszott hangszerek folyton kaphatók
: Régieket átcsereél ujra :
Részletfizetés áremelés nélkül - Zongorakölcsönzés

Meqbizható szőlőoltvány.
a vevő által darabról-darabra átválogatható, kapható

Schwarz Emil budaesonyi szőlőbirtokosnál **Tapolezán.**
Ugyanott kapható sima és gyökeres hazai és amerikai szőlő-vevessző.

iparos és kereskedő előfizetőink névjegyzéke

<p>Badogos: Hübsch Mano (faszenraktár) Csáktornya</p> <p>Börkereskedő: Mayer Testvérek Csáktornya</p> <p>Borbély és fodrász: Nadasdi Nándor Csáktornya Mik Szilárd Csáktornya</p> <p>Mézeskalacsos és viaszgyertyaöntő: Tihanyi Mihály Danosa</p> <p>Butorraktár: Horák Odón (butor- és koporsoraktár) Csáktornya Hirschler Armin Varazdin</p> <p>Cipesz: Masztnak József Csáktornya Meskó Balint Csáktornya</p> <p>Divataruház: László és Brodnnyák Sándor</p>	<p>Eredeti Singer varrógépek: Singer Co. Árpád-utca Csáktornya</p> <p>Férfi szabó: Ivácsics Ignác Csáktornya Bodics Ferenc Csáktornya</p> <p>Férfi- és nőidivatárú: Zrínyi Viktor Csáktornya</p> <p>Fűszerkereskedés: Mayercsik Béla (kőszén, liszén, magvak és a -Mütrágyát Értékesítő-Szövetkezet) raktára Csáktornya Gramer Tivér Csáktornya Mraz Testvérek Csáktornya H. P. P. Csáktornya Deutsch Salamon Csáktornya Hübscholtz Henrik Csáktornya Waltersdorfer N. Csáktornya Leitmann György Nyírolgy Csáktornya Stráha Testvérek Csáktornya</p> <p>Kávéház: Féjosz Már Zrínyi kávéháza Csáktornya Deutsch Jenő Csáktornya Geistmann Lipót Otthon kávéháza Csáktornya</p>	<p>Kötélgyártó: Dornik Rezső Csáktornya</p> <p>Kőfarago és sirkőkészítő: Terszényák Bódog Csáktornya</p> <p>Mészáros: Antonovics József Csáktornya</p> <p>Óras- és ékszerész: Pollák Bernát Varazdin</p> <p>Pezsgógyár: Muraközi Pezsgógyár Csáktornya</p> <p>Pek: Petrics Viktor Csáktornya</p> <p>Szállító és deszkakereskedő: Löbl Mór és Fia Csáktornya</p> <p>Uri- és nőidivat, játék- és diszmdárú: Kelemen Béla Csáktornya</p> <p>Vaskereskedés: Beryák Károly utóda Csáktornya Binder Károly Csáktornya Prostejlik Gusztáv Csáktornya</p> <p>Vászonkereskedő: Szivoncsik Antal Csáktornya</p>	<p>Vendéglők: Hajas József Csáktornya Pecsernik Ottó Csáktornya Hencsey Gábor Csáktornya Antonovics József Csáktornya Budai József Csáktornya Horváth Mihály (Fehér galamb) Csáktornya Deufach Jenő Csáktornya Kelemen Imre Csáktornya Prusáth Alajos Csáktornya Deutsch Zsigmond Csáktornya Schlesinger Mór Csáktornya Bagola István (venlégő) Csáktornya A vasúthoz Csáktornya Singer Salamon Kiszabak Csáktornya Kalchbrenner Ferenc Stridvár Csáktornya Sőtöry János Drávanagyfalu Csáktornya Deutsch Adolf, nagyv. Drávanagyfalu Csáktornya Kovacs Mihály koresem. Drávanagyfalu Csáktornya Leitmann Mihály Nyírolgy Csáktornya Leitmann Balint Szentilona Csáktornya Fejlesztök András Budapest, VII., DO-hány-dícs 8F Csáktornya Kozák Mihály Kiszabak Csáktornya Baumbach Rezső Szentilona Csáktornya Nádai József Egerfalva-Pétfalva savanyúviz központi raktár és szállítási vállalat Csáktornya Szabadalmazott „Krisztály” borszüroggyár: Herzog Sándor délavasúti vendéglő Csáktornya</p>
--	---	---	---

Könyv-, papir- és zeneműkereskedés, könyvnyomda, könyvkötészet: **STRAUSZ SANDOR** Csáktornya

„Kulatár“

szobrász- és építőművészek által tervezett
kész művészi sfiremlékek állandó kiállítása

Budapest, VIII., Köztemető-út 4 szám.

Telefon 91-76. Iroda.

BLUM LAJOS sírkőraktárában.

881 16.*

Csak Animo
pezsgőt igyunk!

Kellemes üdítő ital!
Hazai gyártmány!

Az előhaladott idény miatt

ajánlom dúsan felszerelt raktáromat női konfectióban, a legújabb, sikkés kivitelben. Homes pons és angol double modellek. Gyermek felöltők és kabátok 10 koronától feljebb. Nagy választékban kész férfiföltönyök, felöltők, raglanok, körgallérok, gyermekruhák, a legújabb divat szerint igen szolid kivitelben. - Városi bundák, kocsibundák, prémkabátok kitünő olesó minőségben.

!Nincs vételkényszer!

Aki jól és olesón akar vásárolni - győződjék meg személyesen.

Koloman A. Sparing.

Varaždin' Ferenc József-ter.

1912 évi

Mikszáth Almanach ::: Kineses kalendárium
további mindentéle magyar és német családi naptárak kaphatók:

Fischel Fülöp (Strausz Sándor)
könyvkereskedésében Csáktornyan

AKI

legjobban szerkesztett, teljesen független,
nagy, előkelő napilapot járatni óhajt,
fizesse elő

AZ UJSÁG-ot!

Vasárnap: „Asszony“, „Gyermek“ melléklet.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre K 28.—

Félévre „ 14.—

Negyed évre . . „ 7.—

Egy hónapra . . „ 2.40

Az Ujság terjedelme rendszeren
32—36—40 oldal. Vasárnap és
ünnepnapokon 80—100—200 oldal.

Megrendelési cím:

Az Ujság kiadóhivatala
Budapest, VII. ker., Rákóczi-út 54. sz.